

ת"פ 57500/02/14 - מדינת ישראל נגד ו' מ'

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14-02-57500 מדינת ישראל נ' מ' (עוצר)

בפני כב' השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל

עו"י ב"כ עוזיאל אודרברג

נ ג ד

ו' מ'

עו"י ב"כ עוזיאל שי טובים

זכור דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו - ובמסגרת הסדר טיעון - בכתב אישום מתוקן המחייב שלושה אישומים שעוניים תקיפה אשתו (להלן: "המתלוננת").

מן החלק הכללי לכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם נשוי למטלוננת ובעת הרלוונטיות לכתב האישום התגוררו השניים יחד בביתם שב*****.

על פי האישום הראשון, ביום 11.2.14 בשעות הבוקר, פרץ ויכוח מילולי בין הנאשם למטלוננת, לאחר שהאחרונה סירבה לגשת לבית המריהחת ולKENOT תרופות עבור הנאשם. במהלך היכוח, תקף הנאשם את המטלוננת בכר שנותן לה אגרוף בבטן ודחף אותה על הספה. בהמשך, הסתירה המטלוננת בחדר הילדים, התקשרה להורה ולאחר מכן, התקשרה למשטרה.

על פי האישום השני, ביום 19.1.14 חזר הנאשם לביתו ובקש מהמתלוננת שתcinן לו אוכל ושתבוא עימו לבקר את גיסתו. המטלוננת סירבה לצאת עמו לבית הגיסה ואז תקף אותה הנאשם בכר שהיכה אותה באמצעות נעל שהחזיק. בעקבות האירוע עזבה המטלוננת את הבית ועברה לגור בבית הוריה.

ביום 1.2.14 בלילה, חזרה המטלוננת לבית המשותף. הנאשם שב ותקף אותה בכר שהצמיד את הנעל שלו לפניה. למחמת התקשרה המטלוננת לאביה על מנת לספר לו את שארע. משנודע על כך לנאשם, תקף הנאשם את המטלוננת בכר שסטר לה בפנים וירק עליה.

על פי האישום השלישי, בחודש יוני 2013, במהלך ויכוח הקשור לשתתפות באירוע משפחתי, תקף הנאשם את המטלוננת בכר שנTEL מקל של מטאטה והיכה אותה בידים וברגליים באמצעות המקל.

2. בהתאם להודהתו בכתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם ב-3 עבירות של **תקיפה סתם (בן זוג)**, בגיןוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ג-1977.

.3. על פי הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתר לעונש ראיו בן 15 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ב"כ הנאשם יהא חופשי בטיעונו.

.4. בטיעונו לעונש, ציין ב"כ הנתבע כי הנאשם כוונת נושאים כ-13 שנים וההתדרדרות ביחסיהם באה על רקע זוגיות מקבילה שמקיים הנאשם עם אשה אחרת, עימה הוא מתגורר לסירוגין. לדבריו, כלAIMת שהמתלוננת סירבה להיענות לדרישותיו של הנאשם, הוא תקף אותה בצורה אכזרית. מעשיו של הנאשם חמורים, נעשו לאורק תקופה ארוכה של כ-8 חודשים, תוך שהוא מנצל לרעה את כוחו ומעמדו כראש המשפחה. ב"כ המאשימה הינה לחומרה הניבתת ממעשיו של הנאשם - תקיפה באמצעות אגרוף, מקל מטאטא ונעלים. עוד הדגיש את ייחסי הכוחות הקיימים בדרך כלל בין הגבר התקף לבין האשה בת הזוג.

התובע טען כי גם הנאשם הודה בפני בית המשפט, הרי שבחקירתו המשטרתית כפר במעשיים והטיל את האשמה על המתלוננת.

התובע הפנה לעברו הפלילי של הנאשם כולל 6 הרשעות קודמות, ארבע מהן בגין עבירות אלימות - על סוגיות התביעות העבירות והאם רשאי בית המשפט להסביר במניין שיקוליו לעונש, ראה להלן.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 10 חודשים ל-20 חודשים מאסר.

התובע הפנה לפסיקת בית המשפט העליון התומכת, לטעמו, בעתרתה העונשית של התביעה וביקש לאמץ את הסדר הטיעון ולגוזר את העונשים לה עטרה התביעה.

.5. ב"כ הנאשם ביקש להuid לענין העונש מספר אנשים, כדלקמן:

א. גב' ס' מ', בת זוגו הנוכחית של הנאשם - סירה כי היא והנ帀ם "חימם קריגל, כמו בעל ואשה". הביעות עם המתלוננת החלו מאז שהחלו להיות ביחד. אינה יודעת מה קורה ביניהם. הנאשם מתגורר אצל אשתו ב**** ובבית אשתו ב****, לסירוגין. לנ帀ם ולמתלוננת 4 ילדים, אשר נמצאים כרגע בבית הוריו ולא אצל המתלוננת. לדבריה, הנאשם מתיחס אליה טוב, לא צועק ולא מאים.

ב. מר מ' מ', אביו של הנאשם - סיר כי הוא ואשתו מטילים בילדים של הנאשם מליון שהמתלוננת עזבה את שלושת הילדים הגדולים והלכה לגרור אצל הוריה עם הילדה הקטנה. לדבריו, לא יודע מה קרה בין הנאשם למתלוננת, הסתכסו. לא דבר עם אף אחד על זה. המתלוננת הייתה מגיעה אליהם באופן תדיר במשך 14 שנים ושבועיים האחרונים "היה בלאנ", לא שוחח עימה על כך.

ג. מר מ' מ', שותפו של הנאשם למוסך - מכיר את הנאשם כ-8 שנים. הנאשם מנהל את מחלקה הצבע והפחחות. בשל העובדה שהנ帀ם נתן במעטץ, הוא חסר בעסק והמוסך לא מתפרק כראוי.

ד. מר נ' ע', חבר ידות - סיר כי גדל עם הנאשם ולמד אותו בבית הספר. לדבריו, הנאשם הינו אדם מאד ישר, יוצר קשר טוב עם אנשים וש לו לב רחב. הנאשם לא התווכח ולא רב עם המתלוננת, כמעט ייכוחים ספריים. הייתה לנ帀ם בעיה בעבר, רב עם אנשים, אבל מזה 20

שנים הנאשם נקי. מודיע לך שלנאשם עבר באלים וכי ריצה שלושה מאסרים בשל כך.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם בתוך תקופת קצורה. לדבריו, ברור כי המעשים לא יי"שנו, שכן הנאשם מתכוון להתרגש מהמתלוננת ולא להמשיך לחיות עימה. העבירות בוצעו על רקע העובדה שהנאשם החל להתראות עם אשה אחרת, מה שגרם למתח בין בני הזוג. הנאשם נשוי למתלוננת 14 שנים, משמש אב מסור לילדיו, ולא הוי גiley אלימות כלפי המתלוננת בתקופה זו. הנאשם הודה בפני בית המשפט בביצוע העבירות, ובכך חסר את הצורך בהעדתה של המתלוננת.

לגביה האלים עצמה - טען ב"כ הנאשם - גם שהוא כעורה, הרי שלא גרמה לחבלתו או לפגיעה נפשית כלשהיא. מדובר, כך נטען, באלים ברף נמור, אין מעשים יזומים מצד הנאשם, אלא מדובר במעשים שבוצעו בלהט הדברים.

הנאשם מסכים כי בנסיבות העניין הגיע למתלוננת פיזי בגין מעשיו והוא מוכן לפצופה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען כי לאור המנעד הרחב בענישה, יש לקבוע כי מתחתן הענישה לגבי כל אישום הוא בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר בפועל של 3 חודשים.

לענין העבר הפלילי, טען ב"כ הנאשם כי על העבירות הישנות, המופיעות בגלויון הרישום הפלילי, חלה התשישנות, ועל כן, בהתאם לסעיף 19(א) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, אין בית המשפט רשאי להביא הרשותות אלה במסגרת שיקוליו לעונש.

הנאשם בדבריו האחרון, ציין כי הילדים נמצאים אצל הוריו. לדבריו, לפני כחודשים נשלחו הילדים אל המתלוננתอลם והוחזרו לבית הוריו ומază המתלוננת אינה מתעניינת בשלהם. לשאלת בית המשפט אם נוטל אחריות על מעשיו השיב הנאשם כי על אף שהיא, הרי שלא עשה את כל הדברים המិוחסים לו, ואולם בשלב זה, ולאחר שתורגמה לנאשם השאלה על ידי חברו - ולהתרשומותי, לאחר שהבין הנאשם שתשובתו זו אינה עולה בקנה אחד עם הودאותו בכתב האישום המתוקן עם הטיעונים של סגנרו - ביקש סליחה על מה שעשה ו אמר כי הוא נוטל אחריות.

דין והכרעה

הנאשם הורשע בסידרה של עבירות חמורות, בזיוות ומכערות, שביצעו כלפי אישתו, אם ילדיו. הנאשם שב ותקף את אישתו המתלוננת, בשל עניינים של מה בך, כאילו הוא מחפש סיבה לשוב ולתקוף אותה.

הערכיהם החברתיים המוגנים בעניינו הם - שמירה על בטחון הפיזי והנפשי של נשים; הגנה על התא המשפחתית מפני פגעה בו; ושמירה על כבודן של נשים מפני ביזוי ויחס בלתי הולם.

המחוקק אמר דברו בندון, בכך שהכפיל את עונש המאסר בגין עבירות תקיפה המבוצעות כלפי בן משפחה לעומת תקיפה רגילה.

.11. בת המשפט עמדו על חומרת עבירות האלימות בכלל, וכן בנסיבות זוג בפרט, אשר "הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בת המשפט מצוים להיאבק בה" (רע"פ 6577/09, **צמה נ' מדינת ישראל**). ההחלטה אף אמרה דברה באשר למסוכנות וכיורון של עבירות הפוגעות בגופה של האשה ובכבודה ולתחשיות הביזוי, ההשפלה והכאב שנגרמים לקורבנות האלימות במשפחה -

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות בתחום המשפחה לתופעה העומדת בפני עצמה לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק לפני החלש. פעורי הכוחות הם גדולים במיוחד באלימות כלפי קטינימ או כלפי בת זוג; באלימות בתחום, נגשוטם של קרבנות העבירה למרכז המשטרתי או למערכות הסיעוד האחרות היא עניין מרוכב וקשה, הטוען רגשות חזקים, פחדים ואיימה. הבושה, והרצון לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות בתחום מהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלות זו גם היא קשה על חישוף הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד חמיר לUBEIROOT אלימות בתחום. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חרסי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07, **פלוני נ' מדינת ישראל**).

.12. בהתחשב בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, נתתי דעתך לאלה:

- מעשי של הנאשם נמשכו על פני תקופה ארוכה של כ-8 חודשים (מאי 2013 עד פברואר 2014).
- הנאשם שב ותקף את אשתו 4 פעמים, בהזדמנויות שונות, כאשר אופי התקיפות השתנה מארוע לארוע.
- אף אם לא מדובר בסעיפים חיקוק מחמורים בהם הורשע הנאשם, הכוללים חבלות, הרי שניתן לומר שתקיפת המתלוננת לוותה באוצריות מצד הנאשם - כך תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות אגרוף בביטנה, כך היכה אותה באמצעות נעל שהחזיק וכך היכה אותה בידים וברגליים באמצעות מקל מטאטה. וכן, אף אם לא נגרמו למTELONNETA Chbelot כתוצאה ממשעו של הנאשם, הרי שניתן להצביע על פוטנציאלי סיכון שיצר הנאשם כלפי המתלוננת. עובדה היא כי המתלוננת הסתתרה בחדר הילדיים, התקשרה להוריה ולאחר مكان, הצעיקה משטרה - כל זאת, לאחר שב עבר עזבה את הבית ושבה אליו, על רקע האלימות שהפעיל כנגדה הנאשם.
- מעבר לפגיעה הפיזית במTELONNETA, לא ניתן להטעם מההשפלה והביזוי שבו מנת חלקה. הכאוה באמצעות נעול, הצמדת נעול לפנים, סטרירות וירקה בפנים - הם מסוג המעשים המבזים את הנפגע, פוגעים בכבודו וגורמים להשפלו.
- אכן, בדברי ב"כ הנאשם, לא ניתן לדבר על תכנון מוקדם של ביצוע העבירות, ואולם, דפוס הפעולה בו נקט הנאשם, ולפיו הוא שב ותקף את אשתו, פעם אחר פעם, כהסיבות לתקיפה דומות, וכשהוא אינו

בוחל באמצעותם בהם הוא מכח את האשה - אגרוף, נעל ומקל מטאטא - מצביעים על תפיסת חיים מוגדרת ומוגבשת אצל הנאשם הנאשם אודות מעמדה של האשה במשפחה והדרך לפטור מחלוקת מולה.

- כך גם ניתן להצביע על ניצול לרעה של כוחו ומעמדו של הנאשם, בראש המשפחה, אל מול המתלוונת החלטה.

.13. בחינת מדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת כי מנעד הענישה רחב וגייש. מדיניות הענישה מתחשבת בשילובו של הנאשם בהליך טיפול, בעברו הפלילי של הנאשם, בחומרת מעשיו והיקפם, ובמידת הנזק שנגרם מהם. להלן דוגמאות מן ההחלטה לעונשים שהוטלו על נאים באירועים בעלי מאפיינים דומים.

- ברע"פ 14/2602, **גונה נ' מדינת ישראל**, דובר בנאש נעדר עבר פלילי, אשר הורשע לאחר ניהול הנסיבות, בכר שתקף את אשתו באמצעות בקבוק בירה וגרם לה לחתק בראשה שהצריך טיפול. בעקבות האירוע נפרדו בני הזוג ובכוונתם היה להתגרש. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 27 ימי מאסר לרצוי בפועל. ערעור המדינה לבית המשפט המחויז התקבל. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש ראי של בין 6 חודשים ל-18 חודשים ל-18 חודשי מאסר והטעים כי לו לא נסיבות אישיות חריגות, היה גזר על הנאשם עונש מאסר בן 12 חודשים. בסופו של יומם, נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל. הבקשה למתן רשות ערעור בעניין עונש המאסר - נדחתה.

- ברע"פ 1631/12, **פדייה נ' מדינת ישראל**, דובר בנאש אשר הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה, בכר שתקף את גירושו באמצעות ידיו בראשה ובעצחה וגרם לה חבלה של ממש באזרור בית השחי. בנוסף, חנק הנאשם את המתלוונת באמצעות חגורתו. בית משפט השלום גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר לרצוי בפועל. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחה וכך גם בבקשתו למתן רשות ערעור.

- ברע"פ 1923/11, **חטיב נ' מדינת ישראל**, דובר בנאש אשר הורשע על פי הודהתו בכר שבמשך 5 חודשים נגע כלפי אשתו באלים ובאיומים. בית משפט השלום השיט עליו 6 חודשי מאסר לרצוי בפועל, זאת נוכח חרטומו הכהנה של, היוטו צעיר לימים, היעדר עבר פלילי וגורשו מהמדוברנת, אשר קיבל מלא זכויותה לאחר הליך הירושין. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בבקשתו רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

- ברע"פ 10/7951, **ניב נ' מדינת ישראל**, דובר בנאש אשר הורשע על פי הודהתו בכר שהשמי כלפי אשתו דברי أيام, סטר לה, הצמיד סכין לצווארה ורדף אחריה כשהסcin בידו. לנאש עבר פלילי. בית משפט השלום גזר על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחויז נדחה וכך גם בבקשתו רשות ערעור לבית המשפט העליון.

- ברע"פ 1293/08, **קורניק נ' מדינת ישראל**, דובר בנאש אשר הורשע לאחר ניהול הנסיבות בעבירות איומים כלפי בת זוגו, בהזדמנות אחת. בית משפט השלום השיט עליו 12 חודשים מאסר לרצוי בפועל. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחויז נדחה וכך גם בבקשתו רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

.14. עיינתי בפסקין דין שהגישו לעוני הצדדים - חלקם דנים בנסיבות ביצוע חמורות יותר, חלקם דנים בנאים שעברו הליכי שיקום מוצלחים וחלקם מאמצים הסדרי טיעון שהושגו בין הצדדים, על נסיבותיהם המיויחדות.

15. לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש הראוי, בגין כל אישום, נع בין מספר חדש מאסר ל-12 חודשים מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה:

16. **עבר פלילי** - כאמור, טוען ב"כ הנאשם כי לאור סעיף 19(א) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, אין להביא בגדיר השיקולים לעונש את העבירות המופיעות בגלגול הרישום הפלילי של הנאשם, אשר התיישנו. אין בידי לקבל טענה זו.

סעיף 19(א) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים קובע:

"**מידע על הרשותה שהתיישנה לא יoba בחשבון בין שיקולייו של מי שהייתה זכאי לקבלו אילולא ההתיישנות**".

מהוראת סעיף זה אנו למדים כי קיימים גופים אשר אינם זכאים לקבל מידע על הרשותה שהתיישנו. מורנו הסעיף, כי במידה והגיע מידע שכזה לאחד מגופים אלה, הרי שהמידע לא יoba בגדיר שיקוליו.

ואכן, סעיף 14(א) לחוק, קובע:

"**לא ימסר מידע לפי סעיפים 6 עד 9 אם עברו מיום פסק הדין או ההחלטה התקופות המפורטוות להלן (בחוק זה - תקופת ההתיישנות)...**".

ומיهم הגופים המנויים בסעיפים 6 עד 9 לחוק? - מי שהוסמרק על פי חיקוק לחתת, לחדש או לבטל רשיון, יתר, זכות עיסוק או זכות אחרת (סעיף 6); הממלא, או נועד למלא, כהונה ציבורית ונקבעה לגביו בחיקוק פסולות מלכהן בשל עבר פלילי (סעיף 7); גוף ציבורי בנוגע למכרז (סעיף 8); רשות ממלכתית זרה (סעיף 9).

בית המשפטינו נזכר בסעיפים 6 עד 9, אלא בסעיף 5(א) לחוק (המפנה לסעיף (ו) לתוספת הראשונה לחוק), ומכאן אין עליו מגבלה לקבל מידע מן המרשם, לרבות מידע אודות הרשותה שהתיישנו, וכן, לא חלה עליו המגבלה הקבועה בסעיף 19(א) לחוק.

17. פרשנות זו אף מתyiשבת עם פסיקת בית המשפט העליון, אליה הפנה התובע, הקובעת:

"**הוראת ההתיישנות בחוק המרשם הפלילי מונעת מסירת מידע על עבירה שהתיישנה לגופים המקבלים מידע בהתאם לסעיפים 6-9 לחוק. בתי-המשפט אין נמניהם עם אותם גופים, הוואיל ומהידע נמסר להם מכוח סעיף 5 לחוק (מסירת מידע לרשותות ובعلي תפkidim), והוראת ההתיישנות לא קובעת דבר לגבי מסירת מידע בדרך**

זו. מכאן שבתי-המשפט חופשים להסתמך בשיקוליהם על המידע (רע"פ 1775/09 פדידה נגד מדינת ישראל (טרם פורסם, 27.04.09)), זאת, בשונה מעבירה שנמחקה לפי סעיף 16(א) לחוק, אשר מידע עליה אין למסור אלא **ליועץ המשפטי ולגופים ספורים המנויים בסעיפים (ב) עד (ה) לתוספת הראשונה לחוק** (רע"פ 1808/10, זיכרמן נ' מדינת ישראל).

18. אם כן, אין מניעה להביא בין השיקולים לעונש את עבירות האלים שבייצעה הנואם, ואולם, לאור חלוף הזמן הרבה מאז ביצוע העבירות, ניתן להן משקל נמוך ומוגבל - עברית הפליל של הנואם כולל הרשעה משנת 2010 בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית; שתי הרשעות משנת 1996 בגין עבירות אלימות; שתי הרשעות בגין עבירות אלימות מהשנים 1993-1994; והרשעה בגין עבירת רכוש משנת 1991 - סה"כ 6 הרשעות קודמות, בגין חלק מהן ריצה עונשי מאסר בפועל.

19. ניתן משקל לעובדה כי מעשי התקיפה של הנואם לא גרמו חבלות פיזיות למתלווננת, והוא לא נזקקה לטיפול רפואי בעקבות מעשי התקיפה.

20. עוד ניתן משקל לכך כי הנואם הודה ביצוע העבירות, נטל אחריות ובכך חסר מזמנם של העדים ושל בית המשפט.

הנואם אף חסר את הצורך בחקירת המתלווננת, לרבות העמדתה בפני חקירה נגדית, על כל המשתמע מכך.
הנואם אף הביע נוכנות לפצוח את המתלווננת.

21. ניתן משקל אף לעובדה כי הנואם והמתלווננת מצויים בהליך פירוד, אינם חיים ביחד, ולנואם בת זוג חדשה. למעשה, הנואם מבקש להתרשם מਆתו המתלווננת.

עוד ניתן משקל לעובדה כי ילדיו של הנואם, למעט בתו הקטינה, מצויים אצל הוריו והכבדה ברכיב המאסר תכ癖יד אף עליהם.

22. בשקלול כלל הנסיבות, יקבע עונשו של הנואם בגין כל אישום במרכז מתחם הענישה אותו קבועתי (עם נתיה מעלה) ויגזר עליו עונש כולל לכל האירועים.

23. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנואם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשים מאסר בפועל החל מיום מעצרו, 23.2.14.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי, וה坦אי הוא שבסחר 3 שנים מיום שחררו לא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירות אלימות מסווג פשע.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 14.7.15. לא ישולם התשלום במועדו, תעמוד כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ד, 29 Mai 2014, בהעדר הצדדים.